

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/130/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325201741
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Grečmal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4325201741.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Grečmal a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Andrey Hadnagyovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, dieťa rodičov: D. E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, B. F. a D. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. XX, I. F., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Levice č.k. 6P/90/2025-33 zo dňa 26.06.2025, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým uznesením zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 ods. 1, § 111 písm. h), § 360 ods. 1, § 367 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), § 28 ods. 1, 2, 3, § 35 Zákona o rodine, § 3 čl. 3 ods. 1, čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, § 19 ods. 3, § 20 ods. 2, 5, § 60 ods. 1, 2 zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove vzdelávaní (Školský zákon). Vo veci starostlivosti o mal. J. K. súd naposledy právoplatne rozhodol rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 6P/32/2020-418 zo dňa 17.03.2021, ktorým bolo manželstvo rodičov mal. detí rozvedené a na čas po rozvoze manželstva boli mal. J. K., nar. XX.XX.XXXX a mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX zverení do osobnej starostlivosti matky. V zmysle uvedeného rozsudku sú obaja rodičia oprávnení mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi mal. detí bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. J. K. sumou 170,- eur mesačne a mal. A. B. sumou 130,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvoze manželstva. Zároveň súd upravil stretávanie sa otca s mal. deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. deťmi každý páry týždeň v sobotu od 09:00 hod. do 17:00 hod. a v nedeľu od 09:00 hod. do 17:00 hod. s tým, že rodičia sú navzájom oprávnení a povinní si mal. deti odovzdať a prevziať v stanovenom čase v mieste bydliska matky. Voči uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote otec odvolanie. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 7CoP/18/2021-806 zo dňa 30.09.2021, pričom rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku (I.), ktorým bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené, potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku (IV.), ktorým určil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté deti zmenil tak, že zaviazal otca prispievať na výživu mal. J. K. sumou 140,- eur mesačne a na výživu mal. A. B. sumou 110,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvoze manželstva. Zároveň rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku (V.), ktorým určil styk

otca s maloletými deťmi, ako aj vo výroku o trovách konania (VI.) zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutím Okresného súdu Levice č.k. 6P/32/2020-857 zo dňa 16.03.2022 súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bol upravený styk otca s maloletými deťmi počas štyroch mesiacov od právoplatnosti rozsudku posledný víkend v mesiaci od piatku od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a od piateho mesiaca každý párny týždeň v mesiaci od piatku od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod., tiež styk počas prázdnin a sviatkov, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.03.2022. O návrhu otca zo dňa 09.02.2023 vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k obom mal. deťom bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 6P/25/2023-1361 zo dňa 06.11.2024 okrem iného tak, že počnúc právoplatnosťou rozsudku boli obe maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom matka bude vykonávať osobnú starostlivosť o mal. deti od piatka párneho týždňa od 17:00 hod. do piatka nepárneho týždňa do 17:00 hod. a otec bude vykonávať osobnú starostlivosť o mal. deti od piatka nepárneho týždňa od 17:00 hod. do piatka párneho týždňa do 17:00 hod. Počas trvania striedavej osobnej starostlivosti súd rodičom výživné neurčil. Voči predmetnému rozsudku podala v zákonnej lehote matka odvolanie, o ktorom nebolo odvolacím súdom rozhodnuté. Súd prvej inštancie návrh ako nedôvodný zamietol. Matka sa podaným návrhom domáha nahradenia súhlasu otca, ktorý podľa jej uvedenia, neudelil pri podaní prihlášky na prijatie maloletého A. B. na základné vzdelávanie na Základnej škole, L. M. XX N. A.. Ako však vyplýva z predloženého rozhodnutia uvedenej základnej školy, žiadosť o prijatie mal. dieťaťa na základné vzdelávanie v ich základnej škole bola podaná oboma rodičmi ako zákonnými zástupcami mal. dieťaťa. O predmetnej žiadosti rozhodol riaditeľ tejto základnej školy tak, že maloletého A. B. neprijal na základné vzdelávanie z dôvodu nesplnenia podmienok. Podľa udania matky, voči tomuto rozhodnutiu podáva v zákonnej lehote odvolanie. Taktiež z predloženého rozhodnutia ZŠ L. B. v B. F. vyplýva, že maloletý A. B. bol prijatý na základné vzdelávanie v ich škole, nakoľko splnil podmienky prijatia do 1. ročníka. Poukázal na školský zákon, podľa ktorého žiak plní povinnú školskú dochádzku v základnej škole v školskom obvode, v ktorom má trvalý pobyt (ďalej len „spádová škola“). S poukazom na trvalý pobyt maloletého ako aj jeho matky je na adrese D. M. XX N. C. B. F., kde aj bol maloletý prijatý na základné vzdelávanie, je jednoznačné, že bol riadne prijatý na tzv. spádovú základnú školu. Rodičia pôvodne podali prihlášku aj na ZŠ v A. (to že ju podpísali obaja, vyplýva zo samotného rozhodnutia), kde však maloletý A. prijatý nebol. Rozhodnutie o prijatí alebo neprijatí dieťaťa na štúdium je vo výlučnej kompetencii riaditeľa danej školy a v prejednávanej veci tak nie je dôvod na nahradenie súhlasu otca, ktorý už raz bol daný. Skutočnosti uvádzané matkou, na základe ktorých trvá na tom, aby aj mal. A. navštevoval ZŠ v A., nakoľko je to podľa jej názoru praktickejšie, sú za daných okolností pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení irelevantné. Maloletý je riadne prijatý do ZŠ v B. F., v mieste jeho bydliska, čo spĺňa podmienky návštevy tzv. spádovej školy v zmysle vyššie citovaného zákona. Poznamenal, že základným kritériom pri výbere základnej školy, ktorú bude maloleté dieťa navštevovať by mala byť najmä dostupnosť školského zariadenia vzhľadom na relatívne nízky vek mal. dieťaťa, ktoré je súdnym rozhodnutím zverené do osobnej starostlivosti matky, preto optimálnym riešením by mala byť návšteva takého školského zariadenia, ktoré minimalizuje fyzickú a psychickú záťaž dieťaťa súvisiacu s dochádzaním do školy. Základná škola L. B. v B. F. je bezprostredne v blízkosti bydliska dieťaťa ako aj jeho matky. Dodal, že predmetným rozhodnutím o neodkladnom opatrení sa dosiahla aj trvalá úprava pomerov medzi účastníkmi konania v zmysle ustanovenia § 336 ods. 1 CSP, preto nevzhliadol potrebu pokračovať v konaní aj vo veci samej.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Proti napadnutému uzneseniu podala matka v zákonnej lehote odvolanie a trvala na nahradení súhlasu druhého rodiča za účelom, aby obe deti chodili do jednej základnej školy, pokiaľ obe nemôžu byť prijaté do Základnej školy B. F. a môžu byť prijaté do Základnej školy, L. XX, A..

5. Poukázala na novú skutočnosť a to vydanie rozhodnutia o zamietnutí odvolania proti neprijatiu maloletého J. K. C. do 2. ročníka na ZŠ v B. F., ktoré bolo vydané dňa 30.06.2025, preto tento syn nemá najbližšie roky možnosť na prijatie do spádovej školy v B. F.. Je si vedomá zákonnej povinnosti prihlásiť dieťa do spádovej školy, čo aj učinila, avšak prihlášku podpísal iba otec bez dohody s ňou, pričom maloletý A. B. má možnosť byť prijatý do Základnej školy v A., kde nemohol byť prijatý len pre chýbajúci podpis otca. Dáva do pozornosti, že prihláška do Základnej školy v A. nebola podpísaná otcom maloletých detí, z ktorého dôvodu maloletý A. B. nebol prijatý do 1. ročníka, a preto bola nútená podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pri nezhode rodičov tak, ako to učinila aj v minulom roku ohľadne zápisu maloletého J. K. do tej istej základnej školy, ktorému bolo tou istou sudkyňou vyhovené

a po obdržaní vyhovujúceho rozhodnutia otec zašiel do školy prihlášku podpísať. Nesúhlasila s tým, aby boli deti rozdelené a každé z nich navštevovalo inú základnú školu, čo nie je vhodné ani vzhľadom na vek maloletého, ktorý bude musieť byť v rannej družine pravdepodobne sám skoro ráno a otec v rozhodnutí proti neprijatiu uchádzača na štúdium vyjadril to, že podľa neho budú obaja jeho synovia chodiť peši do školy, napr. pri striedavej starostlivosti alebo zverením detí do jeho starostlivosti, pričom býva 2 km od miesta základnej školy a maloletý by musel chodiť po hlavnej ceste, ako žiak 1. ročníka základnej školy sám, pričom od jej domu je to 5 minút, ale samé deti by nepustila bez sprievodu v takom veku ísť po ceste. Vyčítala otcovi, že ju neustále napáda, dáva podania a spisy tak zahlcuje, pričom prihlášku nedokáže podpísať, čo nie je na prospech maloletých detí.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť s poukazom na prijatie maloletého na Základnej škole v B. F. pre splnenie podmienok, avšak s neprijatím ďalšieho syna účastníkov a to maloletého J. K. prestupom na základné vzdelávanie pre naplnenie kapacity. Poukázal na základné kritérium pri výbere základnej školy a to dostupnosť školského zariadenia vzhľadom na nízky vek dieťaťa, kde by optimálnym riešením mala byť návšteva školského zariadenia minimalizujúceho fyzickú a psychickú záťaž pre dieťa dochádzaním, pričom Základná škola v B. F. je v bezprostrednej blízkosti bydliska dieťaťa, jeho matky a aj otca.

7. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CMP], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. S poukazom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, odôvodnenie napadnutého uznesenia i odvolacie argumenty matky bolo potrebné posúdiť, či súd prvej inštancie správne vyhodnotil v danej veci nespĺnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 329 ods. 1, 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Podľa § 360 ods. 1 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

15. Podľa § 367 ods. 3 CMP, uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

16. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

17. Podľa článku 5 ZoR záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami i využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

18. Zo zákonných ustanovení CSP a CMP vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nie len faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd použiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť len na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nariadením neodkladného opatrenia. Pod potrebou bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov sa rozumie stav vzťahov účastníkov, ktorý neznesie odklad.

19. Pokiaľ ide o inštitút neodkladných opatrení, je potrebné uviesť, že ich možno nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej a sú prípustné aj počas konania vo veci. Neodkladné opatrenia neprejudikujú práva účastníkov ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti je potrebné uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove dieťaťa, ktoré je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že v predmetnom konaní sa matka návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, podaným bez návrhu vo veci samej, domáhala nahradenia súhlasu otca a to pri podpise prihlášky na plnenie povinnej školskej dochádzky maloletého A. B. na Základnej škole, L. M. XX N. A. a to pre chýbajúci podpis zo strany otca. V danom prípade bol maloletý prijatý do spádovej základnej školy vzhľadom na miesto trvalého bydliska a to do Základnej školy v B. F., kde chcela aj matka prehlásiť staršieho syna J. K. na školskú dochádzku v rámci 2. ročníka, avšak prijatý nebol pre zaplnenú kapacitu, pričom prvý ročník navštevoval v Základnej škole v A., na L. M. XX. Odvolacie argumenty matky spočívali v tom, aby obe maloleté deti navštevovali rovnakú základnú školu a s prihliadnutím na ich vek, kedy nie je vhodné ich nechať chodiť samé po ceste do školy, ako aj vzhľadom na ich záujem žiadala, aby navštevovali obe maloleté deti rovnakú Základnú školu v A., čo vyhovuje aj pracovným možnostiam matky.

21. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdom prvej inštancie o nedôvodnosti podaného návrhu a plne odkazuje na jeho odôvodnenie v súvislosti s jeho právnou argumentáciou ohľadne nielen ustanovení o neodkladných opatreniach, ale aj školského zákona, pričom správne prvoinštančný súd poukázal na prijatie maloletého do spádovej základnej školy, kde bol teda riadne prijatý, pričom dôvody uvádzané matkou a to praktickosť, keďže ďalšie dieťa účastníkov konania navštevovalo Základnú školu

v A., sú irelevantné tak, ako správne na to poukázal aj súd prvej inštancie. To, že otec odmietol podpísať alebo nepodpísal prihlášku na Základnú školu v A. aj ohľadne maloletého A., nie je vôbec opodstatnené pre rozhodovanie o návrhu matky, maloletý je prijatý na plnenie povinnej školskej dochádzky, správne do spádovej základnej školy a ďalšie dôvody, či argumenty uvádzané matkou sú v danej veci neopodstatnené.

22. V predmetnej veci teda absentuje naliehavá potreba dočasne upraviť pomery, inak povedané bezodkladnosť. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že nariadením neodkladného opatrenia by bol popretý jeho charakter, ktorým je dočasnosť, tento inštitút sa má uplatňovať len výnimočne, a to výlučne len v prípadoch riadneho preukázania stavu bezodkladnej úpravy pomerov tak, aby sa zamedzilo jeho zneužitiu.

23. Preto s poukazom na charakter neodkladného opatrenia odvolací súd dodáva, že nezhoda rodičov týkajúca sa nahradenia súhlasu otca sa nemá riešiť formou neodkladného opatrenia.

24. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05).

25. O náhrade trov konania odvolacieho rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Jediné s čím odvolací súd nesúhlasí, sú závery prvoinštančného súdu vyjadrené v bode 36. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a to, že daným rozhodnutím sa dosiahla trvalá úprava pomerov medzi účastníkmi konania, keďže v prejednávanej veci rozhodovanie o neodkladnom opatrení nie je rozhodnutím o trvalej úprave pomerov, ide o dočasné rozhodnutie, avšak v predmetnej veci nebol podaný návrh vo veci samej, preto nie je povinnosťou a úlohou súdu prvej inštancie rozhodovať meritórne v konaní o nezhode rodičov pri podstatných veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, ktoré je však konaním návrhovým.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).